

Konkursy

Małopolska Nagroda Poetycka „Źródło”

1. Organizatorem Małopolskiej Nagrody Poetyckiej „Źródło” zwanej dalej „Konkuresem” jest Centrum Sztuki Mościce – Instytucja Kultury Województwa Małopolskiego, zwane dalej „Organizatorem” oraz Gminny Ośrodek Kultury w Borzęcinie.
2. Prace konkursowe oceni powołane przez Organizatora Jury Konkursu Poetyckiego w składzie: **Józef Baran** – poeta, prozaik, autor ponad 30 książek, juror wielu konkursów poetyckich (przewodniczący Jury), prof. ndzw. UP dr hab. **Marek Karwala** – literaturoznawca, badacz poezji polskiej XX wieku, krytyk sztuki i publicysta, **Beata Paluch** – aktorka Narodowego Starego Teatru im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie, interpretatorka poezji, **Adam Ziemianin** – poeta, dziennikarz, twórca inspirujący wykonawców poezji śpiewanej.
3. Konkurs ma charakter ogólnopolski, otwarty. Mogą w nim brać udział osoby pełnoletnie, zarówno poeci polscy z kraju, jak i z zagranicy. Tematyka utworów powinna nawiązywać do idei Konkursu. Mile widziane będą wiersze inspirowane nazwą Konkursu Poetyckiego „Źródło” i jego mottem. Forma utworów jest dowolna. Konkurs dotyczy utworów napisanych w języku polskim.
4. Warunkiem udziału w Konkursie Poetyckim jest nadesłanie na adres Organizatora, w postaci w czterech egzemplarzach wydruków, zestawu **trzech do pięciu utworów poetyckich**. Utwory nie mogą być wcześniej publikowane i nagradzane w innych konkursach.
5. Prace konkursowe powinny być przesłane w postaci maszynopisów lub wydruków komputerowych w formacie A4 **opatrzonych godłem słownym**. Przez „godło słowne” rozumie się jednorazowy pseudonim, który umożliwia zachowanie anonimowości i nie daje możliwości zidentyfikowania autora kryjącego się za nim.
6. Uczestnik Konkursu Poetyckiego może przesyłać **tylko jeden zestaw wierszy**. Przesłanie więcej niż jednego zestawu wierszy podpisanych różnymi godłami dyskwalifikuje autora z udziału w Konkursie.
7. Prace konkursowe powinny być przesłane **do 15 czerwca 2018 r.** (decyduje data stempla pocztowego) na adres: **Centrum Sztuki Mościce, ul. Traugutta 1, 33-101 Tarnów** z dopiskiem: **Nagroda Poetycka „Źródło”**.
8. **Prawidłowo przygotowane zgłoszenie** do konkursu powinno zawierać: prace konkursowe jak opisano w pkt 3-6; wypełnione i podpisane **Oświadczenie** o akceptacji Regulaminu Konkursu Poetyckiego i zgody na publiczne wykorzystanie prac konkursowych.
9. Uczestnik Konkursu Poetyckiego zobowiązany jest do wniesienia opłaty akredytacyjnej w wysokości 20 zł. Opłatę akredytacyjną należy wpłacać na rachunek Organizatora: Bank Zachodni WBK 41 1500 1748 1217 4005 4325 0000 z tytułem wpłaty: **„Opłata akredytacyjna – Małopolska Nagroda Poetycka „Źródło” + imię i nazwisko Uczestnika”**.
10. Decyzja Jury Konkursu Poetyckiego jest ostateczna i nie przysługuje od niej odwoła-

nie. Dane osobowe uczestników Konkursu Poetyckiego będą wykorzystywane przez Organizatora zgodnie z Ustawą o ochronie danych osobowych z dnia 29 sierpnia 1997 r. (tekst jednolity; Dz. U. z 2016 r., poz. 922) wyłącznie na potrzeby Konkursu.

11. Laureaci Konkursu Poetyckiego zostaną uhonorowani nagrodami i wyróżnieniami pieniężnymi o łącznej puli 12 tys. złotych: I nagroda – 3 500 zł; II nagroda – 2 500 zł; III nagroda – 1 500 zł; 5 wyróżnień po 600 zł; Nagroda Specjalna za utwór związany z regionem Małopolski. Jury zastrzega sobie prawo do innego podziału nagród. Dodatkowo zostanie przyznanych 10 wyróżnień honorowych, nagrodzonych drukami w okolicznościowym wydawnictwie pokonkursowym. Nagrodzone prace oraz inne zakwalifikowane przez Jury będą opublikowane w okolicznościowym wydawnictwie pokonkursowym.
12. Wszystkie osoby nagrodzone zostaną powiadomione o werdykcie Jury e-mailowo lub telefonicznie. Rozstrzygnięcie Konkursu Poetyckiego i wręczenie nagród nastąpi **10 września 2018 r.** podczas uroczystej gali, która odbędzie się w Tarnowskim Ratuszu. Informacje szczegółowe dotyczące gali zamieszczone zostaną na stronie Organizatora: www.csm.tarnow.pl i www.borzecin.pl – oficjalnym portalu internetowym Gminy Borzęcin oraz profilu społecznościowym <https://www.facebook.com/borzecinkok/>
13. Laureaci zaproszeni są do osobistego odbioru nagród podczas gali finałowej Małopolskiej Nagrody Poetyckiej „Źródło”. Nieodebrane nagrody zostaną wpłacone na wskazane przez laureatów konto bankowe lub przesłane przekazem pocztowym.
14. Organizator zwróci zaproszonym na galę wręczenia nagród laureatom koszty podróży i zapewni hotel. Zwrot kosztów podróży dotyczy tylko terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i środków komunikacji zbiorowej.
15. Podczas uroczystości wręczenia nagród zostanie sporządzona dokumentacja fotograficzna i filmowa utrwalająca wizerunki uczestników ww. gali. Organizator zastrzega sobie prawo do publicznego jej wykorzystywania, utrwalania i powielania, wykorzystywania w celach promocyjnych i reklamowych, zamieszczania w prasie, mediach, internecie oraz innych formach utrwalenia nadających się do rozpowszechniania, podając dane autora.
16. Informacja na temat Konkursu Poetyckiego udziela: koordynator Konkursu ze strony Gminnego Ośrodka Kultury w Borzęcinie – Piotr Kania, tel. 14 68 46 013, mail: gok@borzecin.pl; ze strony Centrum Sztuki Mościce: Anna Sadowska – tel. 14 633 46 11, mail: a.sadowska@csm.tarnow.pl
17. Oświadczenie Uczestnika Konkursu można pobrać na stronach organizatorów.

Każdy z nas jest dzidziusiem

Po latach znów recenzuję tomik wierszy **Zdzisława Antolskiego**. Wtedy pisałem o tomiku

„Okolice Józefa” do „Słowa Powszechnego” i była to recenzja pozytywna. Antolski poetycko sprozaizowanym językiem pokazał dzieje wrażliwego chłopca Józefa, któremu nie przeszkadza brak wykształcenia, aby trzeźwo osądzać rzeczywistość, w której przyszło mu żyć w świętokrzyskiej wiosce.

Ciekawostką jest fakt, że „Okolice Józefa” i razem poetę rozstał Artur Sandauer, ówczesny „papier” krytyki literackiej. Dobre słowo Sandauera wyrażone publicznie o poecie było wielkim wyróżnieniem i nobilitacją wśród poetyckiej braci.

Ale wróćmy do nowego tomiku Antolskiego. „Dzidziuś”, bo taki tytuł nosi nowy tomik tego poety. Jest to zbiór kilkudziesięciu wierszy bardzo oszczędnych w formie, ale wyjątkowo nośny w swojej treści. Dodam, że tomik ten zawiera nie tylko wiersze, ale także krótkie formy pisane prozą, które odbiera się jako fragment dziennika. Tytułowy „Dzidziuś” to *alter ego* poety, który wspomina swoje dzieciństwo, gorzkie relacje z rodzicami. Te wiersze porażają szczerością budząc tym szacunek. Poeta przekroczył granicę wstydu jaki musi towarzyszyć, gdy pokazuje prawdziwy obraz swoich relacji z najbliższą rodziną. W jednym z utworów Zdzisław Antolski pisze, że matka chciała, by potępił ojca i nie taił przed innymi, że ojciec był niedobry. Bohater liryczny nie czyni tego, czym sprawia matce zawód i staje się jej wrogiem numer dwa. Łatwo się domyśleć, że wrogiem matki numer jeden był ojciec poety.

Ojciec i matka kochają na swój sposób bohatera lirycznego. Kochają na tyle, na ile potrafią. I o tej koślawej miłości też pisze poeta. Jednakże taka miłość nie może wystarczyć samotnemu, wrażliwemu i chorowitemu chłopczykowi. Z niedostatku miłości bliższa staje się bohaterowi lirycznemu kotka. Przychodzi do poety, by się ogrzać. To wzruszający wiersz, potwierdzający pogląd, że bywa, iż zawodzą najbliżsi, ale zwierzęta nigdy nas nie opuszczają.

Tytuł tomiku „Dzidziuś” jest adekwatny do jego treści. Zagubiony w świecie ludzi dorosłych, osamotniony, nie może sobie poradzić sam ze sobą i z otoczeniem. Ma żal do matki, która pochłonięta pracą i problemami żywymi nie ma czasu ani siły, aby otoczyć czułością syna.

„Dzidziuś”, to zbiór wierszy wyrastający z bólu fizycznego, a także z bólu psychicznego poety. To wiersze karmiące się jego łękiem przed życiem, przed światem ludzi dorosłych. Przeżycia, których wyrazem są te utwory, nie chowają się za metaforą, nie bawią nas słowem – są szczerym opisem wewnętrznych rozterek i metafizycznych problemów, bohatera lirycznego.

Polecam ten tomik żłaknionym czystej poezji. Zwłaszcza początkującym poetom, którzy nie mając o czym pisać, tworzą piramidy metafor i przenośni. Tak pisać jak Antolski, to nie lada sztuka. Nie każdego stać na pokazanie nagiej duszy, często udrepczonej, łaknącej ludzkiego ciepła. Oprócz talentu potrzebne jest zderzenie siebie uśmiechniętej maski jaką często przywdziewamy przy innych, bo sądzimy, że nie wypada nam mówić szczerze o gorzkich, czasami bardzo gorzkich relacjach z najbliższymi członkami rodziny.

Ten rozrachunek z dzieciństwem, pełniący rolę psychoterapeutyczną, ma głęboki sens, ponieważ waży on na naszym dalszym życiu. Cenię twórczość, która ma źródło w autentyzmie przeżyć i doznań.

Jan Stępień